

— vi have jo allerede i Dagsmødet hørt flere Antydninger deraf, som at det endelig i Aar er lykkedes at faa Finansudvalget til at henvise denne Sag til Undersøgelse —, om det ærede Medlem mener at have en Del af Æren for, at Finansudvalget har taget den Stilling, at dette Spørgsmaal kunde blive henvist til Undersøgelse, og at Landbrugsministeren har erklæret sig rede til at undersøge det. Men saa staar det ærede Medlem bagefter og ironiserer over, at det skulde være nødvendigt at undersøge det, og at man skulde være bange for, at disse Folk skulde henfalde til Fraadseri og Drukkenskab, fordi de fik 40 Øre mere. Det er just det ærede Medlems Standpunkt, som han har givet til Kende i det Aktstykke, der bærer Overskriften: Andre selvstændige Forslag Nr. 4, Indstillinger vedrørende første Afdeling af Andragender til Finansudvalget, afgivet 12. Januar 1909. Det er just dette: Henvisning af dette Andragende til Landbrugsministerens Undersøgelse, og andet er der ikke ført Forhandling med Ministeren om. Nu kaster det ærede Medlem dette Forslag ind her uden videre, uden Spor af forudgaaende Forhandling. Jeg ved ikke, om der har været Forhandling i Udvalget, men i alt Fald ikke med mig, skønt jeg har været kaldet til Udvalget, ikke for at faa en lun Passiar, men for at høre, hvad de Herrer have at forebringe ud over det, der foreligger skriftligt, og saa sige de ikke et Muk derom, men kaste derefter et Forslag her ind uden videre om at forhøje Akkordpriserne med 20 pCt. og forhøje Lønnen med et vist Antal Øre pr. Dag, som nærmere angivet, uden at der foreligger ringeste Undersøgelser for, om det virkelig er korrekt og rigtigt at gøre det. Jeg gad vide, om man i Københavns Kommunalbestyrelse og Magistraten behandler Lønningsforholdene paa den Maade, om Københavns Magistrat vil finde sig i, eller om et Udvalg indenfor Kommunalbestyrelsen paa det sidste Stadium af deres Budgetforhandling vil finde sig i en saadan Fremgangsmaade som den, der her er vist fra det ærede Medlem og hans Principfællers Side. Det vil sikkert overraske de Herrer af Finansudvalget at høre det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sige, at der i Finansudvalget blev spurgt mig, om jeg vilde stille Ændringsforslag. Det er ikke sandt. (K. M. Klausen: Jo!) Nej, det er ikke sandt. Der blev blot gjort Indvending imod min Betragtningssmaade, at man ikke samtidig kan henvise et Andragende til Undersøgelse og

stille Ændringsforslag. Det sagde jeg, og derimod blev der indvendt, at dette Andragende ikke blev behandlet, før Finansloven var færdig. Saa sagde jeg, at det vidste de Herrer jo godt, inden de henviste det. Saa maatte de have taget en anden Stilling, saa maatte de have erklæret, at dette Andragende ikke skulde henvises, men derimod afvises, idet Sagen forventes afgjort paa Finansloven. Det var derom, Forhandlingerne drejede sig. Det blev ikke bebudet, at de Herrer vilde stille Ændringsforslag.

Det ærede Medlem har en egen Maade at citere paa. Det ærede Medlem sagde, at jeg i Dag havde erklæret, at jeg ikke kom med store Forudsætninger til mit Embede, men helt saadan lød mine Udtalelser ikke. Det kan ikke undre de Herrer, naar jeg sagde, at jeg ikke havde store Forudsætninger med Hensyn til de rent forstlige Spørgsmaal, vi her drøfte. Jeg tilstod dette og jeg gentager denne Tilstaaelse. Jeg har ikke paa Forhaand store Forudsætninger for at bedømme Skovvæsenet, men det ærede Medlem har jo Forudsætningen for at bedømme alt muligt: Ukrudt, Skovvæsen, alt mellem hinanden, men det er jo ikke saaledes enhvers Sag at være saa overbegavet som det ærede Medlem. Jeg erker, at jeg ikke paa Forhaand har store Forudsætninger til at sætte mig ind i Forstvæsenets Anliggender, men jeg vil bestræbe mig for at vinde Kundskab og Kendskab til det, som det er min Pligt at administrere, jeg kræver blot i al Beskedenhed nogen Tid til at sætte mig ind i de forskellige Administrationsgrene.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg har udtalt, at det var en kostelig Tanke, at man vilde paatvinge Ministeren en Kommission. Der satte det ærede Medlem Punktum, men jeg sagde udtrykkelig, at det var en kostelig Tanke at ville paatvinge Ministeren en Kommission til Undersøgelse af et Administrationsfelt. Det er noget andet at paatvinge en Minister, der skal administrere hele sit Embede, en Kommission til at undersøge et af de Felter, der ligge under hans Administration. Det har aldrig nogensinde før været budt en Minister. Det er første Gang, der er stillet Forslag i saa Henseende. Spørgsmaalet i sin Tid om Tuberkulosens Bekæmpelse var noget helt andet; det var et socialt Spørgsmaal, som ganske vist angik Justitsministeren administrativt, men det var et socialt Spørgsmaal, der angik hele Samfundet.

Men naar Enden er god, er alting